

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/4/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201651
Dátum vydania rozhodnutia: 25.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201651.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Štefan Barilik, súdny exekútor, Exekútorský úrad Košice, Kuzmányho 57, Košice proti odporcovi: 4. Disciplinárny senát Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov so sídlom Šustekova 49, Bratislava, za účasti Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky o opravnom prostriedku navrhovateľa z 30.9.2015 proti napadnutému rozhodnutiu odporcu č. k.: DK 9/2014 zo dňa 28.07.2015 o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/99/2015-28 zo dňa 18.11.2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18. novembra 2015 č.k. 4Sp/99/2015-28 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 104 ods. 1 veta prvá v spojení s § 246c ods. 1 OSP zastavil konanie po zistení, že o opravnom prostriedku voči napadnutému rozhodnutiu odporcu č. k.: DK 9/2014 zo dňa 28.07.2015 už prebieha konanie na Krajskom súde v Košiciach vedené pod sp. zn.: 9Sp/48/2015, ktoré bolo začaté skôr ako konanie na Krajskom súde v Bratislave. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, podľa ktorého nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené.

Včas podaným odvolaním sa navrhovateľ domáhal, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a jeho podanie postúpil na súd, o ktorom sa domnieva konajúci súd ako o príslušnom, teda na Krajský súd v Košiciach a to už z akéhokoľvek dôvodu. Uviedol, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil a že jeho podaný návrh smeroval proti konkrétnemu rozhodnutiu disciplinárneho senátu o disciplinárnom opatrení. V poučení disciplinárneho rozhodnutia nie je uvedená príslušnosť súdu, ktorý má o opravnom prostriedku konať. Keďže túto skutočnosť navrhovateľ považoval za nevyjasnenú, po čom svedčí aj toto rozhodnutie súdu, podal opravný prostriedok na všetky možné pripadajúce súdy, ktorá skutočnosť je zrejmá z každého jeho podania. K predmetnému rozhodnutiu krajského súdu uviedol, že krajský súd konanie zastavil z dôvodu podľa § 104 ods. 1 prvá veta, to je pre nedostatok

podmienky konania, nakoľko o tejto veci prebieha konanie na inom súde a to na Krajskom súde v Košiciach. Krajský súd takto podľa názoru navrhovateľa spojil dve skutočnosti, ktoré sú odlišné s jedným záverom - nedostatok podmienky konania, čo nie je pravda ani správne. V danom prípade sa mal krajský súd zaoberať miestnou príslušnosťou. Pokiaľ krajský súd dospel k záveru, že miestne príslušným je Krajský súd v Košiciach v zmysle § 85 a OSP, tak mal so všetkými dôsledkami návrh postúpiť a nie konanie zastaviť. Pokiaľ nezačne niektorý z označených súdov fakticky konať, navrhovateľ nie je presvedčený o skutočnej príslušnosti toho ktorého súdu. Z tohto dôvodu je pre neho neprijateľný postup tohto súdu a jeho rozhodnutie. V prípade, že by Krajský súd v Košiciach tiež z nejakého dôvodu vyslovil svoju nepríslušnosť, návrh by sa stratil a zanikol by, pretože uplynula odvolacia lehota na prípadné ďalšie podanie. Súdu, ktorému bude postúpený návrh nič nebráni postupovať zákonným spôsobom a to namietat svoju príslušnosť alebo konať o spojení vecí.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP). V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Ustanovenie § 83 OSP (Začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.) vyjadruje prekážku súdneho konania (litispendencia), ktorá zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné súdne konanie v tej istej veci. Táto prekážka vzniká (je daná), ak na ktoromkoľvek súde v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania, rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez zreteľa na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla. V takom prípade konanie vždy zastaví podľa § 104 ods. 1. Spravidla zastaví konanie o návrhu, ktorý bol podaný neskôr.

Správny bol preto v danej veci postup krajského súdu, ktorý zastavil konanie po zistení, že totožný návrh - opravný prostriedok totožného navrhovateľa voči totožnému rozhodnutiu totožného odporcu bol podaný Krajskému súdu v Košiciach skôr (ktorú skutočnosť navrhovateľ v podanom odvolaní ani nespochyboval).

Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd dospel v danej veci k záveru, že Krajský súd v Bratislave rozhodol vecne správne, keď konanie zastavil. Preto najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta a § 250ja ods. 3 druhá veta OSP, poukazujúc aj na dôvody zastavujúceho uznesenia krajského súdu, s ktorými sa najvyšší súd stotožnil.

Námietky odvolania neboli pre posúdenie danej veci relevantné. Podľa § 228d ods. 8 (v znení, platnom od 1.11.2013 do 30.6.2016) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov „Protiv rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým sa rozhodlo o tom, či sa exekútor dopustil disciplinárneho previnenia, bolo možné podať opravný prostriedok v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súd“. S poukazom na ustanovenie § 246a ods. 2 OSP bola na prejednanie daná vecná a miestna príslušnosť Krajského súdu v Košiciach, na

ktorý súd podal navrhovateľ totožný návrh skôr.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 prvá veta. Navrhovateľovi pre neúspech trovy odvolacieho konania nepatria a odporcovi trovy konania podľa zákona neprináležia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.